

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Pavli Et Ivlianæ, qui illud apud vrbum Ptolemaidem
præclarè susceperu[n]t, anno Dominici Natalis 275. Eutych. Papæ 1.
Aureliani Imperat. 5. Ex eo quod est per Simeonem Metaphrasten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Perducti itaque cum festinatione ad naual supplicium, pro voluntate infandi Regis, vel crudelium ministrorum, manibus pedibusque extensis, clauati feruntur, potius, quam ligati. Cumque ignis fuisset lignis iniectus, extinctus est. Et dum saepius renouatur nutrientibus palulis, iterum atque iterum rogus flamarum globo extinguebatur. Et cum deinde magis tyrannus, furore simul esset & rubore repletus, iussit eos remorum vestibus enecari, & ita singulos in modum canum cerebris communitus extingui. Qui tali genere mortis, debitum spiritum foeliciter Domino reddiderunt. Sed cum in mari venerabilia corpora iacentarentur, ilicet (quod contra naturam est & quoris) eadē hora illæsa corpora pelagus litori reddere maturauit; nec ausum fuit, ut moris est, triduana dilatione in profundo retinere, ne præcepto Dominico minimè paruisse. Ad quod miraculi genus & ipse tyranus, licet impoenitens, vtsertur, expirauit. Porro Christianorum multitudine, quæ gaudio incredibili delibera aderat, sanctorum corporum, Carthaginensi Clero honorificè cum hymnis & psalmis præente, sepulturæ mandauit, in monasterio Biguz, basilicæ quæ dicitur Celebrinæ contiguo.

*En veterem
morem tu-
mulādichri-
stianorum
corpora.*

*Teste C. Ba-
ron. Tom. 2.
Annal.*

MARTTRIVM SS. PAVLI ET IVLIA-
ne, qui illud apud urbem Ptolemaidem pre-
clarè suscepérunt, anno Domini Natalis 275.
Eutych. Papæ I. Aureliani Imperat. s. Ex eo
quod est per Simeonem Metaphrasten.

CVM

CV M Aurelianuſ Imperator , feralibus

17. Aug.

per totum terrarū orbem edictis , Chri-
ſtianos perſequeretur , & in Isauriam in
vrbem Ptolemaidem , vt Christianos idolis fa-
ſificare cogeret , ingressus eſſet , vidiſt fortē
Paulum eximia pietate virum , cum ſorore Iu-
liana , frontem ſuam Christi ſigno conſignantē.
Vnde animo commotus , ilicō Paulum ad ſe ad-
duci præcepit ; adductumque toruo admodum
vultu & verbis iracundiæ & furoris plenis cō-
pellauit ; Quid , inquit , tibi homo infelix , in
mentem venit , vel qua demum audacia , tu , me
in vrbem ingrediente , frontem signare audeſ?

An ignoras edictum contra Christianos pro-
poſitum ? Cui Paulus animo ſanē confidenti . *Egregia Pan-*
li confan-
E quidē , inquit , edictum tuum non ignoro ; ſed *tia*
nemo uñquam à charitate , quæ eſt in Christo
Iefu , me uillo timore auellere poterit . Tua e-
nim tormēta breuiffimo temporis ſpatio ſunt
circumſcripta ; At illa , quæ à Deo viuorum &
mortuorum Iudice impijs omnibus conſtituta
ſunt , nulla temporis longinuitate finem acci-
piunt ; ideoque ſola formidanda . Eodem mo-
do , voluptas & gloria , quam Deus noster pijs
omnibus largitur , eterna eſt ; veſtra verò , & im-
pura & multis ægritudinibus contaminata , &
momentō temporis peritura . Quis igitur adeò
demens eſit , ut viuo & eterno Deo relictō , fur-
da & muta iſta idola cum ſempiterno cruciatu
colere velit ?

Aurelianuſ cùm hęc martyrem ſumma cum
grauitate perorantem audiret , ſuſpendite , in-
quit , hominem iſtum , & accerrime torquete ,
donec eum Christuſ eſt ſupplicio eripiat . Fuit
igitur

*En antiqua
conſuetudi-
nem signan-
dife cruce.*

*Suspenditur
Martyr, &
dirè torque-
tur.*

*Egregia vir-
tus S. Iulia-
ne.*

*Aurelianus
In p.c. pius
putchruudi-
ne Julianæ
eam coniuge
postulat.*

*Iulianator-
quetur cum
fratre.*

*Mittuntur
martyres in
picem ferue-
tem.*

igitur continuò à carnificibus suspensus, & cru-
ciatibus vehementer afflictus; quos tamē Christi
nomine constanter inuocato facile super-
uit. Interim Iuliana soror, cernēs fratrem to-
mentis affici, magno animo ad tribunal cum
rit, & Aurelianum his vocibus infectata est.
Cur tyranne ita crudeliter in fratrem meum
innocentem desæuis? An tu existimas te posse
omnipotens Dei virtutem superare? Aurelia-
nus quanquam ea Julianæ constantia hand me-
diocriter turbaretur, vietus tamen foemina
pulchritudine, quæ erat eximia, omisso furore
Accede, inquit, & dijs sacrificia, ut te mihi legi-
timam coniugem stabili matrimonio iungam,
mēcumque Imperij diuitijs ac delicijs perfrua-
ris. Quin & fratri tuo illatam à me iniuriam
amplissimo dignitatis gradu compensabo. Ju-
liana ad eas antiqui serpentis blanditias arri-
dens, sublatis in cælum oculis, Crucis signo
frontem consignauit: & ait; non possum non te
hominem nugacem & futilem irridere, qui pu-
tas me inanibus istis tuis voluptatibus à Christi
amore & gloria sempiterna auellere; Audi-
ens hæc Imperator, bile percitus, iussit eam ijs-
dem cum fratre cruciatibus torqueri. Itaque
cùm ambo in ligno suspensi tormentis vexaré-
tur, Paulus sorori præclaris monitis animum
addebat consolabaturque; prorsus ut Iuliana
non modo tormenta non formidaret, sed ty-
ranno etiam in medijs supplicijs virili animo
insultaret.

Vnde Imperator vehementius exasperatus,
iussit martyres in lebetem feruenti pice bul-
lientem coniisci; sed fuit eorum precibus pix in-

geli-

gelidam aquam protinus conuersa; adeò ut cū
ēti, qui spectaculo intererant, Dei omnipoten-
tiam cum ingenti admiratione prædicarent.
Nihilominus tamen Aurelianus proprio fu-
rore oppressus, duas sedes ferreas subiectis
carbonibus vehementer ignitas statui iussit,
inque eas martyres abdominaline illitos imponi.
Quod cum factum fuisse, Aurelianus quasi
victoria potitus: Iam, inquit, cognoscere pote-
stis, quisnam sit Aurelianus qui artes istas ma-
gicas superare potens est. Cui Iuliana: Imo, in-
quit, tu potius cognosce & vide potentia Chri-
sti, qui ab igne nos lœdi non patitur. Tunc Im-
perator furijs agitatus, impetum rabiei suæ in
iplos cōuertit carnifices, quasi pecunijs à Chri-
stianis deprauati, supplicia debita non infer-
rent. Iussit igitur vtrumque carnificem, alterū
Quadratum nomine, Acacium alterum, obtrū-
cari. Qui Pauli monitis roborati, & fide instru-
ti, necessitatem supplicij in martyrij gloriam
conuerterunt.

His igitur martyrio consummatis. Paulus &
Iuliana compedibus vincti, & ceruices maxi-
mi ponderis lignis onerati, & manus catenis
deuincti, in carcerem abducti sunt; vbi omni
humano solatio & cibo etiam ac potu destitu-
ti, in terram ferreis clavis densissimè stratam,
cubare coacti sunt. Cū verò media nocte mar- *Angelus eorum*
tyres Deū precarentur, eccè Angelus Domini in carcere
multa luce cōspicuus adfuit; ruptisque, quibus *vijicit*.
colla eorum constricta erant, instrumentis, ac
reliquis vinculis tam ferreis quam ligneis dis-
sipatis, eos erexit, appositisque dapibus non
modo refecit, sed adeò mirificè exhilaravit,
ut fusis

*Terribile
supplicium.*

*Nota Tyranno-
ni furore.*

*Duo carni-
fices conuer-
tuntur, & fi-
unt marty-
res.*

510 VITA SS. PAVLI ET IULIANAE.

vt fusis præ gaudio lachrymis Christi bonitatis laudare non possent. Videbant interim splendidissimi luminis radios ex ergastulo rumpentes custodes; quorum claritate excitata carcerem intrarunt, seseque, admiratione & stupore pleni, & mensæ & eiusdem religionis socios præbuerunt.

Tertiò vero post die, Imperator foras productos martyres, in Christi confessione contantes, iterum iussit in ligno suspendi, ac suspicatos supplicijs fatigari. Stabat è carnificibus vnum ad finistrum Julianæ latus, vt tormenta in eam inferret, sed pulchritudine eius captus, manus ab ea illico continuit. Cuius sensum atque animum Julianæ ut cognovit, calce pedis sinistri eum petiit, dicens; Stratonice, (hoc enim illi nomen erat) quin tu, quod iussus es à Tyranno, exequaris? Ego enim Christi eterni Regis & veri Dei præsidio munita, præsentes istos cruciatus non sentio. His auditis Stratonicus abieco, quem manu tenebat, mucrone, ad Imperatoris cucurrit tribunal, ingenti voce exclamans; Tyranne, curiam hæc facinora in Christianos patrare audes? Quidnam homines Deo seruientes commiserunt, vt ita crudeliter & immaniter eos crucies? Aurelianus eo Stratonici clamore adeo obstupuit, vt hora integrâ ne verbum quidem effari posset. Tandem furore percitus, stultitia atque insaniam eum incusans: capit is illum sententiam tulit; quam Stratonicus, fixis in terris genibus, Christi nomen ardenter invocans, lætabundus exceptit.

Porrò Paulus & Julianæ in tormentis iniuncti, ad carcerem abducti sunt; & conuocatis

Vene-

Custodes carceris conuer-

suntr.

Iterum tor-
quetur mar-
tyres.

Stratonicus
ex carnifice,
fit confessor
Christianus
& martyr.

IANAE
ti bonitat
nt interin
rgastulo
te excitat
one & ih
gionis fo
foras pro
ne confit
c suspelos
ibus vnu
ta in ean
s, manus
tque ani
lis sinistri
enim illi
Tyranno,
gis & ve
s crucia
abiepto,
eratoris
mans; Ty
anos pa
ruientes
maniter
clamore
rbulum
ercitus;
pitis in
is, fixis
nter in
s inui
ocatis
Vene

XVII. AVGUSTI.

518

veneficis ac præstigioribus omnibus, iussit
Imperator, ut viperas, aspides, cerastes ac dra
cones afferrent: eorumq; morsibus, celeri mor
te martyres deleri curarent. Et quidem feræ a- *Bestie chri*
cerbissimæ, fuisse ad martyres in carcerem im *stū in marty*
missæ, & simul cum illis conclusæ: sed tantum *ribus vene*
abest, ut eos aliqua molestia afficerent, ut po
tius ad pedes eorum abiectæ, ingenti martyres
psallentes & Deum collaudantes gaudio per
funderent; cum cernerent pestiferas bestias
Christi numen reuereri.

Tribus verò diebus totidemque noctibus in
carcere cum serpentibus transactis, Imperator
nosce desiderans, num ab ijsdem consumpti es
sent martyres, quosdam ad rem inuestigandam
sub noctis tempus eò misit: qui cum eos illælos
ac diuinis laudibus intentos comperissent, ili
cò Aureliano admirabundi denunciarunt. Por
rò ille diluculo cōsurgens ac pro tribunali se
dens, iussit veneficos feras suas illinc euocare
& martyres ad tribunal duci. At feris solitam
obedientiam vocatæ cum essent præstare re
nuentibus, fuit à magis & veneficis ergastulum
resolutum; & eccè serpentes, viperæque uno
impetu prorumpentes, obuijs quibuslibet in
fidelibus venenato morsu imperfectis, ad deser
ta confugerunt. Carceris autem custodes, Pau
lum & Iulianam ad Aureliani tribunal duxer
unt. Tyrannus igitur eos intuens, ac ridens;
Beatum, inquit, me hodie existimo, quod vestra
consuetudine fruor, qui præclaro magni Apol
linis beneficio, à morsibus serpentum liberati
estis. At Paulus Tyranni sermonem excipiens,
Quæ hæc est tua arrogantia & temeritas? Icc-

Kk

lerate,

512 VITA SS. PAVLI ET IULIANAE

Ierare, vt tu Christi virtutem Apollini adscribere audeas? Iratus Aurelianus, iussit plumbeis glebis Pauli maxillas contundi, ac e tribunali abduci: Julianam vero eius sororem coram isti: q̄ hisce blanditijs animo planè effeminate est aggressus; Quæso te, animæ meæ domina Julianæ, quæso te inquam, & hortor, ne fratris tui insaniam imiteris. Video te puellam & eximia corporis pulchritudine, & multa sapientia præditam. Obtempera consilijs meis, & ego te aureis per totum terrarum orbem columnis honorabo. Cui Julianæ Non circumuenies Dei altissimi seruam. Visne me & Dei gloria & celesti regno priuare, quo tu indignus es? Aurelianus eo respōso turbatus & mœrore affectus, Julianæ amota, rursus Paulū reduci iussit; quætali dæmonis arte subuertere conabatur; En, inquit, soror tua se dijs sacrificaturā mihi promisit; vndē eam mihi vxorem elegi, & regni totius dominam constitui. Tu igitur da operam, vt primos quoque in regno nostro honores cōsequaris. Adhæc Paulus; Verè, inquit, mentitus es: sed nihil alienum à patris tui diaboli disciplina fecisti. Sed frustra laboras. Nos enim nullis vel promissis vel supplicijs subuertere poteris.

Ceditur
Paulus vir-
go ferreas i-
gnitas.

Julianam ad
Lupanar

Tunc Imperator omni mōra postposita, qua-
tuordecim virgas ferreas, easq̄e ignitas expe-
diri, & Paulum ferreo constrictum veche atro-
citer laniari iussit; Julianam vero ad lupanar
abductam, impuris scortatoribus tradidit; vi-
nefarijs polluta operibus, p̄q̄ dolore animi vi-
ta m̄brumperet. Sed Julianæ fuit angelo cu-
stode, ab irruentibus in eam certatim libidino-

fis deo.

Blanditiae
Imperatoris
ad Julianam.

Infidiatur
Paulo.

sis defensa; prors⁹ vt qui sani, & facib⁹ libidinis
vehemēter incensi, lupanar ingressi fuerāt, lu-
minibus orbati repētē prodirent: & palpitan-
tes magnū Deum Iulianæ clamarent. Quorum
confessione ac humili supplicatione permota
martyr, aquam accepit, & insita pietate Deum
precata, cæcam plebem aspersit; dictoq; citius
cunctis vi sum restituit. Illi verò tanto affecti
beneficio, ad pedes eius prostrati, nomina sua
Christo dedere.

*abductam,
angelus ca-
stodit.*

*Miraculoso
insigne.*

Interea cùm Paulus virginis illis ferreis cede-
retur; Imperator, vt cruciatibus illius ludibriū
adhiberet, iussit Iulianam, quam à multis iam
vitiatam putabat, in conspectum illius abduci.
At Paulus, visa sorore, quam Christi beneficio
per angelum intactam mansisse cognouerat,
plenus gaudio exultabat. Tum verò Aurelianus
ignominia repletus & dedecore, foueam triū
hominum statura parari, inque eam, exstructa
pyra, martyres præcipitari iussit. Sancti verò,
non expectata carnificum manu, solo Crucis
signo muniti, in eam insilierunt. Eccè autē An-
gelus Domini, fumum vna cùm igne foras ex-
cussit, & sanctos magna voce Christum laudā-
tes illatos seruauit. Fuit eo miraculo ingens
multitudo populi à nefanda idolorum super-
stitione ad Christum conuersa; & Paulus cum
Iuliana, post alias corporum adustiones, lam-
padesque constanter superatas, capitis suppli-
cio, ex hac vita ad beatorum gloriam mi-
gravit; quorum funera septimo pòst
die, à Christianis honorifice
curata fuerunt.

*Illæsi in py-
ra confitunt
martyres.*

*Capite plexi
ad cælos mi-
grant.*

Kk 2 PAS.